

Die Wet van Christus vervul die Ou Testamentiese Wet

Sommige glo dat die Tien Gebooi vandag nog geld en dat die Sabbat daarom nog onderhou moet word. As die Sabbat, soos hulle glo, onderhou moet word, moet al die ander meer as ses honderd Ou Testamentiese wette ook onderhou word, want in die Skrif vorm die Tien Gebooi 'n integrale deel van al die gebooi en insettinge wat God aan Moses oorgedra het:

*“Maar as jy nie luister na die stem van die HERE jou God, om sorgvuldig te hou **al sy gebooi en sy insettinge wat ek jou vandag beveel nie**, dan sal al hierdie vloeke oor jou kom en jou inhaal” (Deut. 28:15, my beklemtoning).*

So byvoorbeeld as deel van die Ou Testamentiese wet wat as 'n geheel onderhou moes word, moes vrouens wat nie maagheidstoetse slaag nie, met klippe doodgooi word! (Deut. 22:20-21). Dieselfde moes gedoen word met kinders wat hulle ouers vloek (Ex. 21:17, Lev. 20:9). As al die wette nie sorgvuldig nagekom word nie, sou vloeke die oortreders tref (Deut. 28:15). 'n Mens wonder volgens watter beginsel van Skrifuitleg sommige, as voorbeeld, die sabbat en die betaal van tiendes uitsonder om as reëls op Nuwe Testamentiese gelowiges van toepassing te maak? Die wet moes as 'n geheel onderhou word. So het Moes en sy mense dit ook verstaan:

*“Toe Moses kom en aan die volk **al die woorde** van die HERE en al die verordeninge vertel, antwoord die hele volk met een stem en sê: **Al die woorde wat die HERE gespreek het, sal ons doen**” (Ex. 24:3, my beklemtoning).*

Vir die Nuwe Testamentiese gelowige geld hierdie dinge in verband met die onderhouding van die wet nie meer nie, want

“Christus het ons losgekoop van die vloek van die wet deur vir ons ‘n vloek te word” (Gal. 3:13).

Oor Ou Testamentiese wette verklaar die Nuwe Testament die volgende:

*“En julle, wat dood was deur die misdade en die onbesnedenheid van julle vlees, het Hy saam met Hom lewend gemaak deurdat Hy julle al die misdade vergeef het, en **die skuldbrief teen ons, wat met sy insettinge** ons vyandig was, **uitgedelg** en weggeruim het **deur dit aan die kruis vas te nael...** (Kol. 2:13-14, my beklemtoning).*

*“Laat niemand julle dan oordeel in spys of in drank of met betrekking tot ‘n fees of nuwemaan of **sabbat** nie..” (Kol. 2:16, my beklemtoning).*

“Want Christus is die einde van die wet tot geregtigheid vir elkeen wat glo” (Rom. 10:4).

*“...deurdat Hy in sy vlees die vyandskap tot niet gemaak het, **naamlik die wet van gebooi** wat in insettinge bestaan...” (Ef. 2:15, beklemtoning).*

“...maar nou dat julle God ken... hoe keer julle weer terug tot die swakke en armoedige eerste beginsels wat julle weer van voor af aan wil dien?” (Gal. 4:9).

Beteken “gebooi” in die Nuwe Testament elke keer “Torah”?

In 'n e-pos aan my verduidelik 'n gekwalifiseerde leraar van die HRTI (Hebrew Roots Teaching Institute) sy standpunt so:

“Elke keer wat jy ‘wet’ lees in die NT, is dit maar net Torah (nomos in Grieks ...as jy commands of commandments lees, is dit mitzvoth in hebreus). “...toe Jesus die woorde gesê het: ‘do my commandments’ (Joh.14:15)... Was dit nie maar net die commandments van Moses nie? Was dit nie maar net Torah nie?”

(Aanhaling en spelling onveranderd gelaat soos in oorspronklike e-pos aan my. My beklemtoning).

Verwys die Nuwe Testamentiese gebruik van die woorde “wet” en “gebooie” in verse soos **Joh. 14:15** en **1 Joh. 2:3-4 “elke keer”** na die wette van Moses in die Torah?

'n Bestudering van die konteks waarin hierdie woorde voorkom, sal aantoon dat die stelling wat die HRTI leraar maak, nie waar is nie. Die konteks van die Bergpredikasie in **Matt. 5, 6** en **7** wys dat die woorde van Jesus: “*Elkeen dan wat na hierdie woorde van My luister en dit doen...*” na Sy leringe verwys en nie na die woorde van die Torah nie. So sien ons ook dat Jesus 'n onderskeid maak tussen sy gebooie (sy leringe) wat Hy sê sy dissipels moet gehoorsaam en die gebooie van sy Vader wat Hy sê Hy moes gehoorsaam:

*“As julle **my gebooie** bewaar, sal julle in my liefde bly, net soos Ek die gebooie van my Vader bewaar en in sy liefde bly” (Joh. 15:10-12, my beklemtoning).*

Dit is interessant om daarop te let dat Jesus nie sê dat die gebooie van Moses gehoorsaam moet word nie; Hy beklemtoon dat dit **sy gebooie** is wat gehoorsaam moet word! (**Joh. 15:9-17**). Ook sê Jesus nie dat ons die gebooie van Sy Vader moet onderhou soos Hy dit onderhou het nie. Dit sou ons nooit soos Hy kon regkry nie. Om as die vlekkelose Lam van God as soenoffer vir die sonde van die mensdom te kwalifiseer, **móés** Hy die Wet van sy Vader volkome onderhou. Dit is wat ons in **Gal.4:4** lees:

“Maar toe die volheid van die tyd gekom het, het God sy Seun gestuur, gebore uit 'n vrou, gebore onder die wet, om die wat onder die wet was, los te koop...”

Jesus verduidelik self wat die “gebooie” is wat in **Joh. 15:9-17** genoem word:

“Dit is My gebod (God die Seun s'n), dat julle mekaar moet liefhê net soos Ek julle liefgehad het” (Joh.15:12).

As ons na die Griekse woord *entolé* kyk wat in **Joh. 14:15** en in **1 Joh. 2:3,4** gebruik word, sien ons dat dit na die “gebooie” van Jesus verwys en nie na die Torah nie. Die Strong's Exhaustive Concordance verklaar die woord so: “*an injunction i.e. an authoritative prescription... The precepts and teachings of Jesus.*”

Die stelling van die HRTI leraar dat die Griekse woord *nomos* altyd in die Nuwe Testament na die wette van Moses verwys, is nie waar nie, omdat die woorde “*wet, gebooie, entolé, nomos en mitzvah*” etimologies na die wette van God, Christus of mense kan verwys. Die betekenis moet afgelei word van die konteks waarin hulle gebruik word. Dit word duidelik as daar byvoorbeeld na **Rom. 8:2** gekyk word:

“Want die wet (nomos- Strong's 3551) van die Gees van die lewe in Christus Jesus het my vrygemaak van die wet (nomos- Strong's 3551) van die sonde en die dood” (Rom. 8:2).

As die woord *nomos* altyd in die Nuwe Testament na die Torah verwys, soos die HRTI leraar beweer, maak hierdie vers mos nou nie sin nie. Beteken dit nou dat die Torah mense van die Torah vry maak? Logiese denke en die breër lering van die Nuwe Testament maak dit baie duidelik dat die een *nomos* wat ons vry maak van die ander *nomos*, te doen het met die wet van Christus wat ons vrymaak van die wet van Moses.

In die konteks van die Nuwe Testamentiese gebruik van die woord “wet” (*nomos, entolé*) verwys dit na die bevel van Jesus. As bevestiging haal ons **Joh. 13:34** aan waar Jesus verklaar:

“’n Nuwe gebod (entolé) gee Ek vir julle, dat julle mekaar moet liefhê; soos Ek julle liefgehad het...”

Verwys “gebod” in hierdie geval na die Torah? Waar in die wette van Moses word so’n wet genoem? – en terloops, as dit na een van die wette van die Torah sou verwys, dan is daar mos niks nuuts aan nie!

Hoe het die apostels die gebooi van Jesus verstaan? Het hulle verstaan dat hulle die mense moes leer om die Wet van Moses (Torah) te gehoorsaam? Wat sê hulle self?:

1 Thess.4:2-12: *“Want julle weet watter bevels (paraggelia, ‘commands’) ons deur die Here Jesus gegee het...”* (Complete Wordstudy Dictionary – Zodhiates). Paulus laat ons nie wonder waarna hierdie gebooi verwys wat hy van Jesus ontvang het nie. In die konteks van **1 Thess. 4** verduidelik hy:

v.3...hulle moet hulle onthou van hoerery

v.4...elkeen moet sy eie vrou hê, in heiligheid en eer

v.6...niemand moet sy broer bedrieg en benadeel nie

v.9...hulle moet mekaar met broederliefde liefhê

v.11...hulle moet met hul eie hande werk, rustig lewe en hulle eie sake behartig

Verder verklaar hy:

*“As iemand meen dat hy ‘n profeet of geestelike mens is, moet hy erken **dat wat ek aan julle skryf, bevels (entole) van die Here is**” (1 Kor. 14:37).*

(Die konteks van die hele brief aan die Korintiërs bevestig dat “Here” in hierdie vers na die Here Jesus Christus verwys).

Staan daar iewers in die briewe van Paulus dat hy beveel dat die Torah onderhou moet word? Die teenoorgestelde is waar! So skryf hy aan die Romeinse gelowiges:

“Want Christus is die einde van die wet tot geregtigheid vir elkeen wat glo”
(Rom.10:4).

Aan die Kolossense sê hy:

“...en die skuldbrief teen ons, wat met sy insettinge ons vyandig was, (het Hy) uitgedelg en weggeruim... deur dit aan die kruis vas te nael” **(Kol.2:14).**

“Maar as julle deur die Gees gelei word, dan is julle nie meer onder die wet nie” **(Gal. 5:18)**

In ‘n ander brief verklaar hy:

“Die besnydenis is niks en die onbesnedenheid is niks, maar die onderhouding van die gebooi (entolé) van God” **(1 Kor. 7:19, my beklemtoning).**

Wat bedoel Paulus? **In die konteks van die Mosaïese wette was besnydenis nie “niks” nie! Dit was ñ belangrike deel van die Wet.** Paulus moet hier ‘n baie belangrike stel gebooi in gedagte hê om te verklaar dat besnydeniswette in vergelyking daarmee “niks” is nie! Watter

gebooie kan belangriker wees as dié van die Torah? Na watter verwys hy? Die **“onderhouding van die gebooie”** in **1 Kor.7:19** kan na niks ander as die bevele en lering van Jesus verwys nie.

ñ Studie van Paulus se geskrifte, veral die brief aan die Galasiërs, laat geen onduidelikheid oor die feit dat die Torah as wet geen rol in die lewe van ‘n Christengelowige moet speel nie (**Ef. 2:15, Kol. 2:14, Rom. 10:4, Gal. 4:9-10, Rom. 13:8**).

Is Nuwe Testamentiese gelowiges sonder wet?

Die wet van Christus (1 Kor.9:21)

“Meester, wat is die groot gebod in die wet? En Jesus antwoord hom: Jy moet die Here jou God liefhê met jou hele hart en met jou hele siel en met jou hele verstand. Dit is die eerste en die groot gebod. En die tweede wat hiermee gelyk staan: Jy moet jou naaste liefhê soos jouself. Aan hierdie twee gebooie hang die hele wet en die profete ” (Matt.22:34-40).

Hierdie twee gebooie behoort die Christen se hele lewe te oorheers – liefde vir God en liefde vir sy medemens. **Die Wet van Liefde is die vervulling van alle Bybelse wette, die Tien Gebooie ingesluit.** Paulus stel dit so:

“Want die hele wet word vervul in hierdie een woord, naamlik: Jy moet jou naaste liefhê soos jouself” (Gal. 5:14).

Jakobus noem hierdie wet van Christus die koninklike wet:

“As julle ewenwel die koninklike wet volbring volgens die Skrif: Jy moet jou naaste liefhê soos jouself—dan doen julle goed” (Jak. 2:8).

Alhoewel die Nuwe Testamentiese gelowige nie onder die Wet van Moses is nie, beteken dit nie dat hy kan doen wat hy wil nie, aangesien hy onder **“die wet van die Gees van die lewe in Christus”** is (**Rom. 8:2**). Tussen die Wet van Moses en die Wet van Christus Jesus is daar ‘n groot verskil. ‘n Vreemdeling onder die Jode kon deur hom uiterlik aan die Wet van Moses te onderwerp, **“kind van die land”** word en aan al die heilige Joodse feeste deelneem (**Ex. 12:48-49**). **Met die Wet van Christus werk dit net mooi andersom: Jy moet eers ñ Christen word deur geestelike wedergeboorte sodat jy die Wet van Christus kan uitleef.**

Moses kon nie die harte van mense verander deur wette aan hulle voor te skryf nie. Christus kan dit doen deur die werking van Sy Gees:

“Wandel deur die Gees, dan sal julle nooit die begeerlikheid van die vlees volbring nie” (Gal. 5:16).

Eerder as om die Mosaïese wette te onderhou, word Nuwe Testamentiese gelowiges tot ‘n hoër wet geroep, **“die wet van die Gees van die lewe in Christus”** (**Rom. 8:2**).

Die vervulling van die wet

Matt. 5:17-19 word gewoonlik aangehaal om te “bewys” dat die wet nog onderhou moet word:

“Moenie dink dat Ek gekom het om die wet of die profete te ontbind nie. Ek het nie gekom om te ontbind nie, maar om te vervul. Want voorwaar Ek sê vir julle, voordat die hemel en die aarde verbygaan, sal nie een jota of een titteltjie van die wet ooit verbygaan totdat alles gebeur het nie. (Matt. 5:17-18).

In **Matt. 5:17-19** word daar nie gesê dat Jesus gekom het om die wet te bekragtig sodat dit onderhou moet word nie; daar staan dat Hy gekom het om dit te “vervul” (**pleróo** – “**to fill out, complete, make perfect, accomplish an end**” –The Complete Word Study Dictionary – Zodhiates). Elke jota en titteltjie sou in plek bly “**totdat**” alles op die kruis vervul is. Dáár het Jesus met Sy sterwe uitgeroep: “**Dit is volbring**” (**Joh. 19:30**). Wat is volbring? – die doel waarvoor Hy aarde toe gekom het! Hy het die volmaakte soenoffer vir die sondes van die wêreld geword en betekenis kom gee aan die skadubeelde en tipes wat in die Ou Testament na Hom wys. Hierdie tyd waarin Jesus gekom het om die ou bedeling te vervul, word in Galasiërs die “**volheid van die tyd**” genoem:

“Maar toe die volheid van die tyd gekom het, het God Sy Seun gestuur, gebore uit ‘n vrou, gebore onder die wet, om die wat onder die wet was, los te koop, sodat ons die aanneming tot kinders kan ontvang” (Gal.4:4).

Op ‘n ander plek stel die Woord dit ook baie duidelik: “...die wet en profete was tot op Johannes...” (**Luk. 16:16**), met ander woorde, tot en met die prediking van Johannes die Doper is Ou Testamentiese beginsels verkondig. Ná die onthoofding van Johannes lees ons nie weer van ‘n Ou Testamentiese profeet nie. **Heb.1:1-2** bevestig en verduidelik hierdie feit:

*“Nadat God baiekeer en op baie maniere in die ou tyd gespreek het tot die vaders deur die profete, het Hy **in hierdie laaste dae tot ons gespreek deur die Seun**” (My beklemtoning).*

Die vervulling van die wet

Die volgende tabel illustreer hoe Jesus die wet vervul het. Soos in die tabel gesien kan word, weerspreek Nuwe Testamentiese lering nie een van die morele beginsels van die oue nie. Inteendeel, in plaas daarvan dat die ou wet afgeskaf word, word dit “vervul” op ‘n veel hoër morele vlak!

Die Tien Gebooe	Die Nuwe Testament
1. Geen ander gode (Ex. 20:3).	1. Ek is die Weg... (Joh. 14:6). “Die saligheid is in niemand anders nie, want daar is ook geen ander naam...waardeer ons gered moet word nie (Hand. 4:12)
2. Geen gesnede beeld (Ex. 20:4).	2. Rom. 1:22-25 . Die beeld van God mag nie verander word na die gelykenis van iets in die natuur nie.
3. Die Naam van God mag nie ydellik gebruik	3. Nie net ydellike gebruik van God se Naam

word nie.	nie, maar moet ook van elke ydele woord rekenskap gee (Matt. 12:36).
4. Sabbat – Heilig en rus een dag uit sewe.	4. Sabbat, tipe of skadubeeld van lewe van rus in Jesus Christus (Heb. 4:10, Joh.6:28-29).
5. Eer ouers (Ex. 20:13).	5. (Ef. 6:1-4) Nie net moet kinders hulle ouers eer nie, maar ouers word ook aangespreek om nie hulle kinders te terg nie, maar in die Here op te voed.
6. Mag nie doodslaan nie (Ex. 20.13)	6. Sal verantwoording moet doen vir elke beledigende en kwaadwillige gesindheid (Matt. 5:22).
7. Mag nie egbreek nie (Ex. 20:15).	7. Deur net met begeerte te kyk, word reeds oortree (Matt. 5:22)
8. Jy mag nie steel nie (Ex. 20:15).	8. Moet nie net ophou steel nie, maar moet ook produktief wees om te kan deel (Ef.4:28).
9. Mag nie vals sweer nie (Ex. 20:16).	9. Mag nie sweer nie. Jou ja moet ja wees (Matt. 5:33-37)
10. Mag nie begeer nie (Ex. 20:17).	10. Gedrag moet vry wees van gierigheid (Heb. 13:5, 1 Tim. 6:6-10).

Slotson

*“Maar sommige gelowiges uit die party van **die Fariseërs het opgestaan en gesê: Dit is noodsaaklik dat hulle besny word en bevel ontvang om die wet van Moses te onderhou...***

En die apostels en die ouderlinge het vergader om hierdie saak te ondersoek...

*Nou dan, waarom versoek julle God deur op die nek van die dissipels ‘n juk te lê wat ons vaders en ook ons nie in staat was om te dra nie?...Want die Heilige Gees en ons het besluit om **verder geen las op julle te lê nie** as hierdie noodsaaklike dinge: dat julle jul onthou van afgodsoffers en van bloed en van wat verwurg is en van hoerery. As julle jul hiervan onthou, sal julle goed doen” (**Hand 15**, my beklemtoning).*

Ns.

Hierdie artikel is ’n opsomming van ’n gedeelte uit my boek **Toeryg van die Geskeurde Voorhangsel** wat by my bestel kan word.

Nick Maartens

Jeffreysbaai

0827826074, E-pos: nickmaartens@hotmail.com